

Franckesche Stiftungen zu Halle

Panacea Apostasiæ: To gest, Lekarstwj proti Odpadlstwj

Vedel, Nicolaus

Lessné, 1631

Kapitola. V.

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

[urn:nbn:de:gbv:ha33-1-228786](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:gbv:ha33-1-228786)

nepodepsali/ pracowati a bogowati
powinni negsauti kcerj na plac ne-
wystaupili/ ti se olegem nemaji/ pra-
chem se neposypaji. Kterym se cho-
wá sláva/ těch čeká křivda (Am-
brof. lib. 1. Offic. c. 16.)

Y Poněwadž takowá gest moc
křiže/ kterj na každého následowníka
S. Ewangelium wyládan bhwá:
preč tedy od nás takowé nesmyslné
a bláznové myšleni: Jeby gmenowitě
Ewangelium opustěno/ a Nábeženstwí
Papejšské/ kterej časů těchto protwitati
se jda, obliženo byti mělo.

Kapitola V.

Uvoľazne příčina Páta: Wěcy jst a odporntě, kte-
rej každj z osobna i wznamatě podnětati musj
gmenowitě, Smrt. Wějenj. Strá a škatt a rožacno-
sti, Chudoba, Zbawenj pohodi, naposledy Exilium.

Ne snadně se widj, oě tu nepřj-
te činiti gest: Je gmenowitě ne tak
welegnj Chřtwe způsob, Dd

padcem pohybuge/ gako radězi na se-
 be samého ohled. Nebo zůstanuli v
 wpyňdň Ewangeliu staty (dy on)
 strach gest aby ch se buď s smrti, neb
 wězením, neb strátau aurádu, statku
 a pohodlí života swého/ a neb s wpy-
 hnanstwím nepotkat. A tudy se i ho-
 stiti přistlo rozkosti gich se posawad
 wjwaz: a wгда, musy by ch se gako na
 žalostné paussu taulati, a třeba y ihy
 nauti: a by ch nezhygnul, cobych
 wssat testnosti a bolesti w wpyhnan-
 stwí tom neokusyl? cobych nečestí ne
 pochytí? Musy by ch mezy nezná-
 mým Národem bydliti/ gehož snad
 ani gazyfu nerozumjmeo tam očeká-
 wati giného, gediné potupy, pohrdání
 diwofych obyčejů a newlidnosti lá-
 sty pak a wěčnosti. Křestěské aneb mč-
 lo, aneb nic. Agessy to wssě sney-
 nedněg

tedlněgši bylo/ kdybych zdáw byl/
aneb dítě neměl/ kterěz gindy spc za
požehnání Bohj se drží/ ale to tomto
způsobu těžkém bčmenem gsau.

Gakť gest koli, mám dítě milé, na ty
mysliti, o ty pečovati musím. Tak
gakť mimo přirozené světko y Apo-
stol to vřazuje, pravě/ že Gestlže
kdo o své domácí péče nemá/ Wyrp
zapřel/ a horši gest nežli newěřej.
(1 Tym. 5. 8.) To gsau ty wě-
ty/ kterěz mnohé lidi tak welice formau-
ti/ že ge naposledy y t Dopadlstwi při-
vozugi.

A gistě potwrchu hledě, negsau ty
wěty spwatně wáhy: ale zauplna ge/ a
podlé wáhy Swatně, zwážse, snadně
gakť lehčě gsau vhlédáš. Wziš pra-
wim, že negsau než podwod a chynřstky
kterýmiž Dalila (to gt Žělo nášse a jbye
čně geho milowani) z mocy a slyšy náš
nás

nás wyswólécy / wdatnosť myslí w nás w-
dušyri / a tak w ruce Filistynstých nás
wzdati, vsyluge. Stawj se syc Da

lila tato gacoby nás milowala / a enámi
dobře mjinila: w skutu wssak giného ne-
hledá, než zkažení nasseho / abychom se
brozně Boží sandy a zatracení wěčně
my y djety nasse, zaplereni byli.

Předeládá tobě ona strátu Auka-
du a Poctivosti; ale gacáť gest přewrá-
cené té žentý powaha, wěčné té potupy
a nestonalé lehkości, do niž tě pohřbířít
vsyluge / mlčením pomigj. Pravoť,

že pro swau stálost Stareť potratiti mu-
shš: a mlči, žet potraceni Králowstwy
nebesťého eim obinšmi. A chcie tě hrá-
dui wnyhnanstwy předěšyri / k tomu smě-
tuge, aby tě wgití do Wlasti nebesťé
ibarwila.

Zatáť mysl geat gest / k dny
stráti tohoto kratičťého, a bdného žimo-
ta předěširá: co tu zagistě giného obinš-
mi / gediné aby tě smrti wěčné wzdala?
Protoť ewá powinnosť gest / náramně

Modli

Modlitěmu nabádání gegimu, odepfi-
ti/a poněwadž ižě ty wěcn předklada, kte-
rěž za stálosti následugi, ty naproci tomu
postarw wěcn ty kierež za Odpadlstwim
gduu: a gestli gafá properce mejn obo-
giho nepřitežitostmi, pilně rozwažug,

Zatim, nevpírám toho, že strasti-
bla ta wšerka tělu arch odporná gsau.
Ale buď gaf buď, toto předewšim a na
prvnim místě wědění náleží/ že Báh
chce a poraučí/ aby: žádostem swým se
zefel/ a pro geho prawdu odpornosti
podnikal. Poněwadž tedy Báh tak
poraučí/ náležiliž tobě zbraňowati se/ a
tomu wnhgbati? A kdež Báh: i geroně co
misi chce oznamuge/ ty reprwá k tělu a
frwi na radu págdeš? amisto rozkazu we-
likého toho a hrozného Boha/ raděgi lá-
káním bidného swého těla (kierěž gen trá-
wa gest/nghbrž bláto) misto dáš; Wi-
celižho sobě neř wůle Stworitele swého
wážiti budeš? An Báh welš, poraučí, pfi-
kazuge/ aby ty sřze ty odpornosti pro-
nisi

nisl: a ty vytati chceš? Menší raději
spravedlivé/ aby čím těžší bog gest/ čím
vdatněgi bogoval? Neponybugi/ než
je koruny života dosáhnauti gšy žádó-
stiv: a gestliže tak/ proč se tedy ochot-
ně k bogi/ bez něhož gi dosáhnauti nemá-
ješ, nemáš?

Druhé/ pročby nám medle těžkai
věch bžeti mělo/ podnikati ty věcy pro
gméno Krysta Běžisse. poněvadž on pro
nás to což nademřelého přirovnání těžší
bylo/ snesl? Nebe opustil/ do tohoto bžd
audoli sstaupil; a aby tělo naše vžeti a
nám slaužit mohl/ slávy své paprsky
na čas povřhl. Aby nás obohatil/ chu-
dým bžeti chtěl/ a aby Boží milosti a vě-
čného života blahoslaveství ná dobyl/
dobrovolně se v nepročtší bždy/ až do
nepotupněgši smrti vydal/ a tak do
konce Božího hněvu kalich vypil.
Menší tedy náležitě/ abychom také pro
geho pravdu n'co rádi aochoině trpěli?
Hlava naše Krystus gest/ a křtí nest;
S a neboť

a neboť geg: redy s nim něstl musíme /
a neboť audowé geho negsme. Gat to
gagistě gedinau býti může / aby tdyž hla-
wa nemocná / otom gíně tělo newědělo?

Etterj / rozvažowati náleží / že ssaui
jeni tteráz pro gméno své. Báh častě
sěcho na tebe dopaustti nic negsau / gest-
liže ge s nenbrozněgšimi těmi ssauijens-
mi / gimiž tat mnoho zamentech slus-
žebníků swých / a zoláště Apolloly cwi-
til, srownáš. Mámeliž se medle co

gest nás foli k nim přirorowati / a zwo-
láště k swatému Pawlowi / té podiwens-
hodné sláwy Boží nádobě? Gat hč
on bjd newystál / nežli Neronowo zyo-
ranskwi žiwotu geho konec učinilo?

Gíně wšecky, di on / přewyšil sem /
w pracech býwal sem hogněgi / w ra-
nách přislílně: w žaláři hogněgi: w
smrtech častokrát.

Od Židů přiz-
brát čepřideri ran bezgedné trpěl sem
čistě mectami mřst an sem / gedinau

sem

sem byl vlamenován/třikrát sem na
moři tonul/ we dne p w noci w hlu
bohosti mořské byl sem: na cestách
často/w nebezpečnostwj na řekách/w
nebezpe: od loží/w nebezpeč: od své
ho pokolenj/w nebezpečnostwj od pohá
nů/w nebezpe: w Městě/w nebezpe
na pausli/w nebezpečnostwj na moři
w nebezpečnostwj mezy sfalesným
bratřimi: w práci a w vstání/w bde
ních často/w hladu a w žizni/ w po
stech často/rát/ na žymě a w nahotě
(2 Kor. II 3. 24. 25 26. 27.)

A gals los byl tak mnoha ginsch
slavných Swědků/ gal starého tak no
vého Zákona/těchž posměchů a mra
stánjm/ano p wězenjm a žaláři trá
peni byli: lamenování sa. selání, po
saussini, mečem zmordování: Cho
dili w ložích oměch a kóželých/opus
E iv. Hins

stěni, osauženi, a ile s nimi nastáda-
no/ gichito nebyl svěť hoden: Po pus-
tinách blauidje/ p po horách a ge-
stynjch/ p to daupatech země. (Zid.
II. 36. 37. 38.)

Gatými pak mukami nebyli trá-
peni tak mnozí slawni Mučedlnicy to
prvotní Ekrwi? Ty mšním křesť-
třím a gichm vřutnám stelmám há-
žni bhwali/ aby žažwa od nich rozt-
hání byli; křesť na železné rozpálené
stolky sázeni/ a po těle křesťmí ple-
chy páleni byli. A abych blížě k na-
šim časům přistoupil/ gať hroznych muk
ted ode sta let, po wšši téměř Europě, tak
mnozí znamenití služebnicy a služebni-
ce Boží nepodstupowali? K doby se
nezhrozil čta w knihách o Mučedlni-
cích příklad velikého onoho Muže, (a-
bych gichm mlčením pomínul/) Jana
Dopéra nepřvé Biskupa Gloucsters-
kého/ potom Wigornského w Anglii/
křesť

kterýž za králování Marie léta 1555.
 poznánáhlým ohněm a třím wlkým
 pálen byl. Kdýž giž oheň gednau y
 podruhé stráwen byl, proto že málo bylo
 ohně, a n en wlké. an gessť Swach
 Muž žito byl / tu on oběma rukama očs
 sobě protke, a k lidu se obrátě, řekl / Muži
 Bratři, přinešte více ohně: jato nás
 pro Boha prosím. Mezím se leze-
 ky, hnátowé a jiné bližší částky, stwakti-
 ly. Zapálen tedy potkety oheň / a ten
 došud trwal / on k milosrdenství Boží-
 mu bezpřestání wolal / až se mu pak ga-
 byl ostrosti ohně odul / tak že mluwti ro-
 ce nemohl. Gessť wšak justáwalo
 gedno znamení / kterěž mysl k nebeským
 věcem poždwiženau vřazowalo. Ne-
 bo wstawičně swá Bohu milá prsa přest-
 bíl; došudž ruka od těla neodpadla. To-
 řež činil y druhau rukau / došudž swazo-
 wé žil nepřehořeli: a kdýž mu i přsta-
 smiřený se trwi ruk řekl / hrozně diwadlo
 bylo. Naposledy, rozmáhajic se mno-

S liij.

ww

mu oheň pobožného Mučedníka teprve
 vdusil / gehož ruka na kříž zavěšena
 byvši, na prsou mu zůstala. Ervalo
 pak to divadlo, a bog smrti na tři čtvrti
 hodiny. An hrozněš / hož boge ! křiče
 vřst vdatn ten bogovnít y trpělivě y
 stále vykonat ! Myliž tedy s nimiž w
 nynějším pokuseni Bůh tak mírně za-
 chází / (ačkoli sme y nevěřících mut za-
 staužili) myli pravým tak rozmazani, tak
 zaryti budeme / abychom ani nejménší
 wěch pro Boží slávu strpěti nechřeli !
 Welj on a napominá / abychom Wlast
 opustili / od domu povstaupili / tansičel
 země (roli neb zahradu) oželeli, a to pro
 geho gměno, a pro spaseni své : a an my
 co neděláme ? nařkáme, křičíme, že gř
 weta ponás / že nenáležíte a nesneseteli-
 né wěch snáššime. Aníž se natom díwo-
 tá netrpeřiwost naše stawuge / dále po-
 stupugie mrutym Odpadškim Bohu
 swěmu hřbetu na stawugeme.

Wás gá neymilegšij bratřj, pro spa-
 senj

Kapitola V. 211

seni wásse proshim/abyšsie tdykoli wám
telo wásse ty odpornosti/ kterěž stále při
Boží prawdě justá magich, snášení mu-
segi předkládá/ tu paměti sobě přitwo-
wali příklady welikých těch Chrtwe svě-
tel/ gimž my se nikoli wronnati nemůž-
me/ kterěž wšak bdy a těžkosti své wě-
sti nežli se powěditi můž- a těžši nad-
kterěž wám ode Pána za odděl odloženy
sau, wystáli:

Tak poznáte, že při-
čině k nakitání a střehování sobě nad
způsobem svým nemáte. Tak wdat-
nanu sobě mysl weimete; a odvrhauce
nepřeliwost, chwály Bohu, y wtom po-
tussení horku/ za mjrné kárání/ a Dcero-
sté přitom stanování, wzdáwati budete.
Nebo tehdaž teprw Božstau k sobě do-
brotiwošť poznáme/ tdyž způsob svůj, ne
k těm kterěž lépe, ale k těm kterěž (v od-
saudu světa) hůře se mají přitownáme.

Tuto se zdržeti nemohu/ abych o-
plakáwati neměl, přebýdného způsobu
Kříže našší a zemí k ní připogengch/ kte-
rěž

rěž

réž tak mnoho Odpadlů sebe vydávaj-
 gi/až hrozno: zvláště když se saudi/ gať
 lehce (lehkomyslně řec mám) navě-
 řím dle k tomu přicházejí: gen gať se
 jim samým vyhnanstvím, neb tjejm
 statku pohrozí, hned jako čerwitě owo-
 ce i zarkeseného stromu prší. **D**vo

že čehožby takowj nevčinili když ohně,
 když gině muky na sebe připravené to
 děl? idali poněwadž bájeť porracení
 statku tak mnoho máže při nich/ že se k
 Papežstwj pro statku toliko obhágení o-
 bracegi: idali pravím samým tím neo-
 svědčugi/že když Eurech neb Židé smřet
 jim hrozili/rowněby k Eureckému neb
Židovskému Náboženstwj pro zachová-
 ní života přistaupili? **K**do zagiště

i malé přičiny/a pro vyhnutí stráty tce
 ráž se wynahraditi máž (strátu statku ro-
 zumím) tak bezbožného skutku se dopau-
 řizotakowém wypraně pochybnosti ne-
 ni/žebychťjš neschetnosti dopustiti se
 horow byl, k wytaupení života/ aehož

stráta

Strata nonnahræta bñti nemûže.

Činoré, rozvažuj také ta nebezpe
čenství, nepohodli, protivnosti, do nichž
se synové tohoto světa sami vvalují/
jádnau gínau věch vedení nezauce/
gediné pohodli a místu něgafého nadějí.

Šlau teetiž pro došaženj statku, gehož ne
magi, w nebezpečensiwj y w strátu teu
tergž primě giž magi, dāwagiz nōbrj y
wlastnj žiwot w šanc sážegi / tergž aistž
wšeliskā bohatstwj přewyšsuge. Aniz

dbá potupy a neb posměchu a vřel / gen
abn cile svého doati mcht. Protok

dám, manželku, dieťa, opauštieže do exili-
um dobro volného se rodáva. A aby

se do Jndne dostati mohi/ wzeckym se
wodom/keret ho třeba na cestě nede se
hlti, swētuge. Do hle wsecko snāsser

horowi sau Synowé tohoto swěta ger
 pro dogiti toho nestráleho, negistého, a fre
 rž častokrát ty tdož geg magi, mizernej
 mi čini, statku. Když tedy Báh porau
 čj/náleji poslauchati, abychom wěcn sw

aus Gießhieß Münz- & Regis. Da

GeDenDi Veri Vicinis a

tor et Indis. conf. Theo

Phylact. Joh. c. XI. f.

a nebo opauštili, a nebo odgimati do-
lomali/a na to místo nám nebeské, vě-
ně, nesmírně i boží: království slávy, a
newhmluvně blahoslavenství slibu-
g, a už se teprve tak nesmyslně rozmýšle-
ti a přemýšleti náleží?

Párě/ Zdalíž newjš/ že wšlechtý m-
wěch/ kterých se pro Krysta opustiti
jbrahúgěš/ opustiti naposledy/ chřeg ne-
chřeg/ musjš. Džbrš státi se to máže/
jet třeba myra, autady, i boží, rozloffe, y ži
wor twig, smre odegme. Ei newjš o
wšpowědi od Boha proti hřichu wynes-
ně/ že odplata geho smre geste? (Rim.
6. 23.) Prošm tě, neniliž lépe teh-
dáš, řdnj toho Báh wphledáwá/ wšlechtě
to dobrowolnau myslí a wmyslem tsm/
abn pomolánj Božího wposleděš opustiti
nežli časem swgm/ moč a nášylim pti-
rozenj od toho odstrěnu bžti? A ne-
niliž lépe to věinití pro dobrau pti/ nežli
prozlau? onano gest Krystowa prawda/
naro hřich čloněka. Wzgmeme tedy to

bě srdce, řdň nás Bůh t tomu volá / a
bychom sobě to w cnost a čest směnili /
což slyc samo w sobě hanbau a pokutan
gest / to gest, střpme pro Krysta to coby
slyc bez toho pro hřichy trpěti nám přišlo.

Daposlědy, wěděti náleží pobož-
nému člověku / že ačtoli takové věci tē-
lu nassemu odporné jsou / Swatá wssak
Trogice přitomná jsou, pro volehčování
nám wssého toho což w třizt tēžtého
gest, působy / abychom w skutku poznáva-
li / že wssě to gináče se nachází, nežli se
tēlu widí.

Přitomen gest nebeský
Děc / kterýž lásku svou nám vtvrzuje /
a w gistorě o Dpatrování svém v gistku
ge nás tak / že ani wlas a hlavy nassí pa-
dnouti nemůže.

Odkudž gde / že
wssěco to což se a geho dopuštění nám
přihán, nemůž než všitečně nám a spa-
šitelné býti: poněwadž wssěco co se s
námi děje / wůle toho nendobrotivěgši
ho Děc / kterýž nemůže s námi než do-
bře mýniti, se děje.

Pr.

Přistomen gest y Syn Boží/ kte-
rýž s námi trpí/ řdyž my trpíme. Ne-
bo poněwadž on hlava naše gest/ nemů-
že než y sám bolestiti řdyž audově bolest
magi. Protož y z Nebe volá: Sauli/
Sauli/ proč mi se protivíš (Skut. 9)

On tedy nese břemeno/ i kteréhož
nám k nesení pospěchá: a řdyžli křtíž na
ramena naše ukládá/ řdyž y sám y
Gejšsem našim y Šimonem Cyrenem/
řdím našim gest. Odtudž patrně/ že
gináče bŕti nemůž/ než že křtíž nesauce/
polehčeni čejme/ poněwadž samého
Pána za pomocníka máme: a což roice
gest/ gde odtud/ poněwadž On tehdaž tr-
pí/ že tedy gistočně mocy a sŕly ramene
svěho vŕtve/ aby y sebe y nás z sŕauze-
ni roysvobodil.

Přistomen také gest Duch S. kte-
réhož Dtec za zárodamet syno rostřvi Bo-
žího nám dává. Ten náš mŕloby
posyluje, hořkost ořladěuge/ zármureč
rozhání/ abychom se y ro neyřěššim sŕau-
žem

lent s Apostoly radowali / že sme
hodni učiněni trpěti pro gměno Pá-
na Gejisse (Skus 7. 41.) ngbři aby
chť se chlubili ssaufenjmi a rozechvá-
tánj státek našich s radostj přigjmas-
li / (Rim: 5. 3. Žid: 10. 34.) podle
věstich Židů příkladu. Nemá tedy
na potom přičiny tělo t nakitánj nad-
řijem / kterč pro tak inamentau při-
Pán na ně vykládá a kupolehčeni geho-
Dtec Nebestř swau kásku / Syn swau
sřlu / Duch S. své potěšeni, přimáší.

A tak až posawád auhrnkem sem
vládal / že nášli těch ssaufeni tak we-
liké není / abychom se vstrašiti a t o-
hamněmu zapřeni pravdy přirovesti dáti
měli. Mni gedně každě z těch při-
čin obzvlášt povážime.

Pravíš / ledy snad smrti pro
gměno Krystowo podniknauti mu-
sytě Snad / a snad ne. Neboť se wi-
že

Je w těch místech / kdež se mnjí tak mno-
ho Dypadlštwi abíhá / gessťe se tak hrubě
protiwensťwí nerozjstílo / aby se smrti
neodstaupilliby tdo, hrozílo. Aniž ge-
ssťe komu hranicu postavili, ani posťeti-
tě chasť tak daleko vzdá pussťena / aby
pobožné mordowali: Toliko o wzetšťat
tu a wyhnání wssudň keť gest. Tak
Je nehlěpsťi ta jšťera / strach gmenowitě
smrti / Dypadlěm naprosto odgata gest
a gím jase wšmluwu odgímá / poně-
wadž Apostol kťe to powěděni s nim př-
náleží; Gessťe sťe se až do kríwe neo-
zprotiwili. (Zid. 12. 4.)

Ale nechť gest tak: Jeť pro Nábo-
ženstwi smrti nakáwá; což potom? Zda
newjš (očemž y málo wšse mluweno)
Je y bez toho wmišti musjš / a to gednat
ne několkrát? Gatá to redy posťeti-
loš / j bájně smrti tak nenáležitěho skut-
tu se dopaussťeti? Rdnby tě Dypadl-
štwi wš / do tonce j toho dľubíu křesťm
y Bohu pro hťich powinen oswobodit
mohě

mohlo / tak aby se na porocm žádného ne-
 bezpečenství smrti báti potřeby nebylo:
 a nebo / kdyby škálosti tvá dvognásobně
 tobě smrti přinéstí měla / gednu pro Dá-
 boženství / druhau podle běhu přirozené-
 ho: mohla by snad, nějaká barva stra-
 šlivosti tě své bhati. Ale poněvadž y
 po Odpadlství svém / věčným předce ne-
 bezpečenství postaven gšy / a to neroz-
 hnutelné: gšitě že to nejvícšším blá-
 žnorostem gšit / Dáboženství i bázně
 smrti proměnití / a smrti vssat nemoc
 zniknutí: nybrž omámení to gšitě y
 gšit rozzumu / vřaťat sobě do počtu klá-
 sti dluh i něhož vssat tě gednau toliko
 vpomínají.

Dávám spe tomu místo, dš /
 ale to gšit těžkau věc / že naspínau
 že žkau smrti / zhyznauti mám: a to
 před terminem i němuž bych podle
 přirozeného běhu přigiti mohl. Ale
 v tomto natřání dvě věcy se zaji-

I y.

ragi

ragi / inſchj obě na neſmrtiſtnoſt vſaſugi.
 Nebo eo ſe prvni doſchce: Ne mno
 ho hleděti magj ti / ſtřeſj netoſhnuo
 tedlně vmiſti muſegj na ſewnitěnj
 ſmrti způſob / ale na miſto / do něhoj
 ſe ſkrze ſmrt doſtanau, magj myſliti /
 (Augu. lib. 1. de Civit. Dei. ca. 11.)
 prawj welikj Muž Auguſtjn Swa-
 tch. Wyſtkihen ſe tedy aby ſe neſta-
 ral gaſau ſmrti vmiſe: ale na to bedli-
 toſ pozor mēg, aby to prawdē Boſj ſtāle
 erwal / proto aby ſmrt byla tobě wgiſim
 do Nebe / a ne giſim j žalāke napopra-
 wu: čehož neznitneſ, geſtliſe od Kryſta
 odſtaurjſ.

Když paſ ſmrti u, ſtērāſ to tak jna-
 menitē Pti, vſichāſj / ſlau naſhwāſ / ra-
 tē to tom blaudjſ. Amž jagiſtē
 (aakj ten eſj Diec prawj) geſt coſby
 ſmrti ſlau činito / fromě to coſ ja ſmrti
 eſj gde / potupenj wčēnē. (Aug. ibid.)
 Pſiſtu.

Přistupuge přičina giná, pronij žád-
ná nášlyná smrt tebe k tak hanebnému
špuku přimozování nemá. Zdalž žagi-
stě nemáš/že často tteba stokrát více ná-
šly vystáti musí ten kterž nemoc/
nežli kterž tak slavnau smrti, Ponává?
Děnilž redy lépe/poněwadž o nášlyném
vmjráni řeč gest/ buď za čtvrt neb půl
čtvrti hodinny bolesti okusiti/ nežli na
měsíce, a na rok od podagry. kamene,
slafu, ženi, a neb giných podobných těž
těch nemocí bolestně se trápiti?

Druhé částky nařikání co se k ně/necht
gest tak/že po svém Odpadlštví dlouho
na světě živ budeš; čeho však tím dosá-
hneš/ gedině že život tvůg rovně tak
bídny gati dlouhý bude. Gakž to ja-
gistě život/ kterž s vstawičným Svě-
domi trápením gest spogen? očemž všse
mluvno. Přistupuge k tomu, že po
všeckem životu čas, by gakkoli dlouhý
byl/ bázni smrti chřadnauti budeš. Ne-
bo když se člověk gdnau bázni smrti tak
E nj. pře

přemocy dá, aby nao nim switězyla, ne-
možné těmět gest, aby nad nim ustatwě-
ně panowati neměla. Od kudž půjde, že
se wždycky y k neymenšsi o smrti zmnice,
děšiti bude: A to tsm wice, že dopuště-
ně grady trestatel, Swědomi/aby k w giti
po smrti do lepšsijho žiwota gistaui naděgi
míti mohl, nedopuští: nžbrž ortel poruče
ui w srdcy geho mu wyprawdage, a hrů
zu pekla před oči stawěge, zrušoby aby
smrti gako samé° pekla wždycky se lekal.

Ale postupugi. Prawis/ žeby pro
Krysta vmra/ před časem vmřel.

Co kdyby pak y tehdaž před časem vmřel?
Dnenwis jagistě, že wětšsi ldi částka sse
desátého, sedmdesátého, neb osmdesátého
léta nedocházegiz; a že tolik zmnice, to-
lik sřlaku, tolik gungch smutugch přihod,
gakož wnitk w člověku, tak y zernitk
from člověka se nacházg/ kterěž nás
před pln gm wěkem z swěta berau.

Přidám, že y to bžiti může/ aby Bůh br-
zo po twém Odpadistwis/ podle sprawe-
bliwesho

dšiwého swého sandu/žiwotu swému kre-
 tš nad milowání geho stawjš, konec wči-
 mlž; anebo na tebe nemoc težkau, neb swá-
 ry, neb wraha, neb oheň, neb rodu, neb po-
 wěři nakaženě, dopustil/ aneb ged, aneb
 giného něco zarmančeného a smrtedlně-
 ho, poslat. Ztuffeni toho, což se mlu-
 wí tuto, potwzige. Nebo kolikš gich
 sám znal, kteréhožosi stawn, wěku, pohla-
 wí lidj/ krečjš, gať od Ewangeliu od-
 staupili/ málo sobě w swém Odpadštwj
 powoliwšse, zemřeli? Gakž tedy od-
 tud wšitek měli? Aniž w to samo, a
 le h giné daleko težši nebezpečnstwí v-
 biháš. Neb tak rychle a mimo nadá-
 lost swau zachwácen gsa směniti se w
 wěčnau smrti fratičš tento žiwot/ kre-
 tšš wštaupiti chtěť nešlechetnau ias-
 tradau/ gestliše se wšsat časně a oprav-
 dowěť Bohu a prawdě geho nenarřá-
 eš. Stogi žagistě nepohnutelná
 Slowa Božího wšpowěd/ Kdo milus
 se žiwot swjg, žratije geg. (Mat. 10.

39.) Přiknět pat život svůj zachová / kdo se to hrdlo věčné smrti pohřbí.

Vímno to, gešse coň giného geš / coň to této wěcy welmi bedlivě rozvažováno býti má. Powě; mi medle, zda li mnoho ríšce lidi to těchto přitomných wálkách, vfrutně smordováno nem? a bñch mlčel o trápeních předcházejících gimi; prvé nežli zhubeni, od nepřátel obřezováni byli? a pak zdali wzynati nemusš / že Boží wlaštnej dobročinnosti zachován gsa, žiw gsn? Tehdáž tón Wlast twá to moc nepřátel se dostala; tónž wíteřlost gegich wšsecko plénila / tónž sausedé twogi mordováni: tónž má trónny a Panny neshlechenně zhanoběné vsmrčovány: tónž nemluwnáčka o stěnn rozzážina, byla: tehdáž prawjm, to bezpečnosti postavil tebe Pán.

A co se domníwáš / gaf á přistina zachování twého byla? gaf se to stalo / že mimo wšsecku naděgt a očekáwání šrocena byla wíteřlost nepřá-

tel

tel? křtí; a neb ; nenávisťi pravého Ná-
 boženství / a nebo ; křivosti laupeže / a
 neb ; žádosťi pomsty / vslechn nás do ge-
 dného vyhnutí byli vmjnilí? Pfi-
 šlo mi jarau pščinau na mysl zname-
 nitě S. Augustýna mýsto / kdež o Řimu
 od Gortu tehdáž opanovaném / řeký ge-
 stře stolic tam měl Kristus, mluví.
 Praví řeký, že mordové, laupežtva, pá-
 lení, smilstva, cizoložtva, a co se toli-
 kého tam dalo / spravedlivým Božím
 soudem pro hřích, a podle běhu války,
 se dalo: že pat zvláštním Božím či-
 zením Pohanská rozetlost okrocena / a
 nescislň počet Řimanů zachován byl /
 to Pravdě Kristově / tierauf tehdáž Mě-
 sto to vynáwalo / že pšpsáno býti má,
 (Aug. lib. 1. de Civit. cap. 17.)
 To též o tobě / a gích nescislňch řeče-
 no býti může / křikoli w tomto meře-
 ném zpuštěných vychwázení gsau. Po-
 winen gš zachování své pravému Ná-
 boženství, kterěž vynáwáš / a nebo wy-
 náwáš

znával, pſipsati. Nepogymátiſ hle
 Pán nepřáreſſé wztekloſti podivně w
 wſdu? Dni tebe pro Náboženſtwj pra-
 wé zamordowati wložili; Kryſtus
 pať tebe pro ně zachował. Příčina pro
 niſ oni tobě ſmrti obmýſleli; příčinu
 byla proť té Pán ochránil. Zniſ tedy
 nyní Kryſtu wſhoſi dáť/ aby ſíwot za-
 chował, a ſmrti ſe wyhnul? Před-
 tím Pravda Kryſtowa tobě ſíwot zach-
 wala; a ty nyní aby ſíwot zachował/
 ſamu prwniſho ſwého zachowáni přiči-
 nu odwrcey chceš? Před tím, aby ſmrti
 ti wſſel/ wſſobilo twé t Ewangelium ſe
 hláſáni: nyní pať domníwáš ſe, že za-
 přením geho gi wgeš? O wěſſiſ ne-
 ſmýſlnoſti! ó wěſſiſhoſ bláznowſtwj!
 abych gať w té čáſtce ochráney ſwé-
 mu newděčnoſti doſazugeš, nedorůſkal.

Na poſledn rozwaſňg mi tať ehl
 ſmrti té ſterau; Wůh aby pro prawdu ge-
 ho podnikl, chce. Ehl ten geſt ſíwot
 wěčnſ/gehoſ wčáſten budeš/ geſtliſeſ ſe
 natořo

natom aby život pro Boží Při stratil,
 peroně ustanovil. Nebo kdožkoli ži-
 vot svůj pro Krysta strati, nalezně-
 geg. (Mat. 10. 39.) A tak smrt
 ta vřkoditi tobě nemůže, ale naodpor to-
 mu do věčného života vvésti může, a s
 mede. Nebo poučevadý Krystus geho-
 ty audem gñ, smrt přemohl, nemůže to
 gináče býti, než že společnost života ge-
 ho, k tobě přináleží. A pro tu přičinu
 S. Pawel praví: Vjme že bylliby
 tohoto našeho zemského přebývání
 stánek zbořen/stavení od Boha má-
 me, přibytel ne rukau vdělaný, věčo-
 ný, w nebesých. Pročž y w tomto
 stánku wdycháme, w přibytel náš
 kterýž gest z Nebe/oblečení býti žáda-
 gice. (2 Kor. 5. 1. 2.) Z též stu-
 dnice vyplývá y to geho taužení: Žá-
 dost mám vměstí, a s Krystem býti.
 (Filip. 1. 23.) Protož většinu ne-

má tšjegj a odporněgj přicházeti zřtwora
sohoto n fratictého n bidného mygiti/byt
to s gatkoli nástřim a bolestmi (tre-
řě v přirornání k budauč satim gdau-
cš slawě nte negsau) byloz nežli mu
přicházš satěti žily/ pro napomoženi
gdrawi.

Alle tš mrzš žalát dššz Tu
Nenprwé na to myslí/ že to w žádneho
nepřetele mocy/byt gatkoli veliká byla
geho n myteflost n špla nezáteji/ aby ce-
lého tebe tožaláti držeti měl. Dličehož
žagistě twého držeti nemůže, kromě těla
kterěž nenmenšši twá částka gest. Du-
sse gako předněgšši částky/štrzeniž gšy to
což gšy/žádná žáwora/žádná kláda, se-
wštri nemůže/ aby swobody stále vžywa-
ti neměla. Swobodně tedy sem tam pro-
cházeti se, s samým Bohem domácnos-
ti vžiwati/se Pánem swým štrze mod-
litby rozmlauwati/a nebo geho mluwj-
egho, Pisma S. čta, slyšseri: a nebo a-
špok (gestližebz snad pro tmarost mš-
ka

Kapitola V.

229

sta/a neb lidste tyranskost/ čisti glich ne-
mohl/všemyslowánim oněm pásti se bu-
deš: A tehdaž nesmírnau k sobě Boží mš-
lost spartowati/a srdečnan gegi čitedlnos-
sti gsa zažžen/newyprawitedlnau rado-
sti radowati se budeš z wywolani, wykau-
peni, powoláni, osprawedlněni, poswě-
cení, a oslaweni swěho: gehož jáwdawel
gíž sobě daný máš/Ducha S. ktergž té
moch swau poshluge/potěšenjm swym
občerstwuge/ a wstawičnan přitomnostj
swau to působí/aby w žaláti níkdž sám
nebyl.

Aniž co ku přetážce gest/
pročby neměl tehdaž swěta swobodně pro-
hlidati/a odnud marnosti žiwota tohoto
se diwati: naproti tomu pak budauch o-
ně wěčnosti w nestonalosti w sladkosti
gegi se diwiti; odkudž gat mandke sobě
synowé Boží/ a gat bláznivé synowé
swěta počínagi/rozvažowati budeš: fre-
tjž sbe swobodny strany těla vžiwagi/ale
gtnáče od zábla přewazy bezbožnosti ga-
ti a swázáni/hroznanu pak slepotau gako

W

něga-

něgatiſm keržem, oražení gſau: tal ſe
ginat bſet nemůž, neſ ſe mrzkému la-
komſtvoj/marné chlaubě/oſtliwſm jſ
doſtem/gaſo hanebnj otrocn, ſlauſi.

A tutoſ na druhém miſtě ſám roſ
wažug/ lépeti geſt ſkále ſe Kryſta při-
ſet a ſtrie to ſwobodnſm w myſli, ač ſo-
li/w těle ſwážanſm, bſet; čili od něho
odpadna, ſwobodnſm na těle a ſwá-
zanſm na myſli, bſet? Tuto ſagiftě oba
ſau wěſtrowě; ale s dwogim rozdiſem.
Nebo kdo wiru Bohu chowá/ wěſněm
geſt lidſtſm; Odpadlec paſ Dáblo-
wſm. Oba ſtrie ſmrt; Zaláke wy-
cházegj: ale j onen aby s Joieſſem tra-
bowal: tento s ſpráwcem nad Petaki ſ
ſmrti ohně wěčného/geſtiſe ſe oprav-
dowě a čaſně nepokage.

Mimo to, giſtě geſt ſe mnoh i po-
božnſch gſau /čtetj; ač ſe ſwobodnſm
podlé těla bſet idagi/nic méně wiſſat ſa-
láš nad twůg daleko rěſſi magj: Men-
ſ ſagiftě zde onde gſau/čtetj; drahně let
o wěje

Kapitola V.

291

W wězeni drži ne žalátný/ ale nemoe
 sfructná, buď že podagra gest/ neb támen
 neb pľak: Tak že neroliko podobni tobě
 sľau w tom, že w wězeni justáwagi/ ale
 nad tebe nestastněsli/ že mimo strácu
 swobodny trápeni také hrozná/ a snad be-
 přirže/ snáslegi. A tak způsib toho/
 který pro Krysta do wězeni dán/ gest/ ne-
 ni tak trpě/ gako toho kterého/ odporně
 zdrau/ w lůži/ gako w žaláti jarmělo.

Naposledy, co ldyby se přihodilo/
 aby pro wyhnuti žaláti Odpadlštwi se
 dopustě/ potom ja ginau přičinau do ja-
 láte se dostal? Gakť takowě přihodí
 w lidštem žiwotě/ neroliko mnohé sľau
 ale n nenadálě/ a často téměř nepodobně.
 Gestližebn se to prawim stalo/ čeho se nys-
 ni obáwáš/ neměšliby medle nad tím we-
 líš boleš/ že sy s tak welikau zradau/
 daremně rošťal, znišnauti toho vsylowal?
 Nechřěšliby echdáž raděgi Krystowým
 wězněm býti/ nežli prawau těla n dusse
 swobodu/ nowau tgu přihodau, porraci-

W ij.

118

ii? Protož twá wěc gest/ předglet ne-
wšitečně / škodlivě / potupně želeni; a
to nyní hned k zaručení Božímu čini-
et / cožby potom edyžby se crestal, daremně
wšat a pozdě činiti chcel.

Wtichážim tu Poctiwosti / kterau
Prze své Odpadlstwi w cele sobě zach-
wati žádáš. Wěz / že to malau má
poctiwost / Dáblowa příkladu následo-
wati / kteráž podobně aby wyššího stup-
ně sláwy dosáhl / od prawdy odstaupil.
Wěz / že žádně poctiwosti / žádně wzac-
nosti není / kterážby se důstognosti toho /
sdož i počtu Synů Božích gest / a za
Krále nadewšemi wory ustanowen, w
rownari mohla. Zachowati tedy sobě
hleď raděgi sláwu iuzachowáš pat, gest
že stálš w roznáwání prawdy iusta-
něš. Lépe gest nehopowrženějšim / a
nehposlednějšim audem Chřtwe praw-
bři / nežli kromě ni na nehwnějšim slá-
wy stupni státi. Žadná lépe newmí o
sláwě mluwiti / gako ten sdož nehvějši
sláwy

Kapitola V.

233

sláwny pokusyl, Posledni tedn Da-
wida Krále tak mluwjegho: Kade-
gi chey v prahu seděti w domě Bo-
hastweho/nežli přebýwati w stáncch
bezbožnyku. (Zalm. 84. II) A ta-
to Pravda tak wě gest mocz/se y my-
sl Pohanů/ wedenjm samého přirozeni
prostaurila. Protož Eurivides napsal
Slaužiti Bohu neywpěšši poctiwost
gest/giž gá sobě jādám. (Eurip. lo.)
Warug se tedn aby nebyl zarra medlnar
Faryzyskau slepotau pogar, kteřj mlo-
lowali wjce sláwnu lidsskau/nežli slá-
wu Boží. (Jan 12. 43.) // A prest
ponuě swěta chraď se zaslíbenjm Páně
Žech kteřj mne ctj, poctjm. (1 Sam.
2. 30.) a zase, dñm sláwny swětské roz-
přyl vletnujm se oně pohrážky/ Kteřj
mnau pohrdagi/ w pohrdánj přio-
gdau.

Co se giž Rozfossi a pohodli decho
D 146 146

že/ kterč rozmaraně tělo nysstrátau Bo-
 ži pravdy sobě zachowati chce: to tak
 gest nesmyslná rada/ že těmět mluweni
 hodná není. Nowadná zagistě wěc gest
 milowáním rozkosti přemocy se dáti: na
 žlowěta giného něco náleží/ gmenowitě
 hledati sytości hoqného weseli před
obhjęgem Božim, a dokonatého wě
ssenj po prawicy geho nawerh. (Zal.
 16. 11.) A gatě medle rozkosti n-
 službě wáblowě naadeš? kterč přezalost
 ně swjm, obzwláštěně po žiwotě com-
 so, platis: tak že se ptiliš draze rozkosti
 m kupuji. Ať neptipomjním gat ničim
 naprosto gsau idemsiho žiwota libosti, w
 ptirownání f podstatně radosti dobrého
 Swědomi/ kterč wiru Bohu zachowa-
 lo/ a o geho lásce wplně žiwota wěčn-
 ho naděgi, wgištěno gest. Gestli žeb-
 patněťon žármutek mysl obflicil; Du ch-
 porěšeni hned ptiomen gest/ kterč ho
 dauffánstivosti o milosti Boží poidro-
 huge, a působí aby žármutkowě nássi/
 L ob

od jarmutů Krystowých gimiž nám ra-
dosti wěčně dobř wal, schleeni byli.

Aniž Bazeň wnhuanstwi od prawě-
ho Dáboženstwi tebe od rozowati má.
Předně jagisté powážissi tě wěch bedla-
wě, wypowědění to w mhněgšm tako-
wém zwšobu/ mezy dobrodini Božšťá
pořádáno býti má. Nebo že Wlast-
twá w moch nepřátel gest/ třetíž gi wra-
ždami a qinými hanebnostmi naplnili/
a modláčstwm swým každedenně gi po-
střrkugiz; giž tedy twice twá wlast ne-
ni/ ale země nepřátelšťá, i niž co nepřy-
chlegi vgsti slusi. Wčinissi ginat/ a
na sebe něco odporného/ buď na tělo neb
na duši a neb na oboge, wweď, sobě wá-
nu dámen. Wprandě řdoť se w ne-
přátelšťě zemi mestrá/ nechť se nedwí-
g štíže ho tam co šlého potká. Pti-
dávám, že to nemáě Božšťě dobrodini
gest, daleko od nepřilechutých vzdálenu
býti/ a tak ani hříchů gegich ani pomst.
Abpti včasnu. A nemili medle lépe

W iii.

chléb

chléb swýg vcných, gen vobořných a mē-
tých, gisti, a s nimi swobedně Pána
Boha wýhwari/ nežli doma mezn křmí
býdliti/ ne bez těžkých swědomj trápení/
a gistého hrozných sandů očekávání?

Sakau pak tobě Krystus pocel-
wost čini/ že tě za towarýše swého do E-
gypta wýhnanswí/ a častého vřtání kř-
těž před sebe pro násyly nepřátele swých
prvé než hodina geho přišla, brátt mu-
syl, sobě bēte?

Aniž se máš samotností báti na ce-
stách. Kdož zagisté Boha za Wůdce
a towarýše cestý má/ má towarýšswí
a bezpečně a wesele. Dnemysli tedy aby
sám byl, Boha ssebau mage. Sa-
motný není/ (di swatý Eypřtán/) kdož
Krysta za towarýše cestý w swém
wýhnání má. Samotný není/ kdož
Chrámu Božího ostrýhage kdekoli
gejt, bez Boha není. (Cypria: Epist.
ad Thibar.)

Jbíloliby se pak
Bohu

Bohu, aby něco odporného to svém tom
 vstání a Exilium tobě se přihodilo, tře-
 ba y smrti/ gŕst bŕti mŕjesh je tē fortuna
 Mučednická očekává. **G**esližebŕ
 na tebe vstlagicŕho/ (dj ten iŕŕ) napu-
 stínách a horách totŕ připadl/ diwo-
 lá žwět vŕot včiniŕa/ hlad neb žŕzē
 neb žpma trápila/ anebo přes moře se
 plawē šŕze hauŕkubŕ vtonul: hledj
 Kŕystus na Kŕyŕe swēho/ ŕdekoli bo-
 guge/ a ŕdyŕ gen pro sláwu gmēna
 geŕho vŕmŕá/ odplatu mu dáwá, ŕtes-
 ŕauŕ žalslibil je dáti chce při wŕŕŕŕŕŕ-
 nj. Slawē mučednickŕŕ tŕm nie
 nevwcházj/ ŕdyŕ něŕdo ne tak wŕbce na
 diwadle žhŕne/ ŕdyŕ toliŕo přjina žu-
 sláwá, je pro Kŕysta hŕne. **D**osta-
 tečnŕ gest ten swēdel/ ŕterŕŕ w Mu-
 čednickŕŕ žawodj/ a ge fortunuge.
 (Cypria, ibid.)

W Erl

Takť gest fe toto gest nenyfbedněgšši oš-
 blo, woněmž mnohý wáznauce w Dypadl
 stwój ypadagi: což y gindy bhwalo/gatť
 fe i swědecstwí S. Enpryána wídi.
 Neskussí (pry) Bratři prawdy tagiti/
 ani ran nassich přejiny zamlcowati.
 Otkamalo mnohé statku slepé milos-
 wánj: aniž k odgiti spůsobnj bhtí mo-
 hli/gimž gměnj gegich mýsto paut
 bylo. To byli zústáwagicým swa-
 domě/to tětěhowě/gimž y ctnost za-
 držána, y mýst gata/ y dusse serwějna
 byla. (Cyprian, de Laplis)

Ale wssak tato přičina, čím podezte-
 legšši každému bhtí měla/ čím to parr-
 něgšši gest/ fe marka gegi gest zákoni-
 stwój/genž wssého slého kokenem slowe.
 Ty chcessli tomu slému wstřic wygiti.
 wšim opacrnosti Křestanstwě/ časně wy-
 chwátě a ginam přenesa gat mnoho k
 gměnj swěho máješ. Nemášli pak
 čeho

čeho před sebou nyní posílají / a neb že k
tomu žádně cestu nemáš: peruč se Boží-
mu opatrování / a na ně zpolehni / vbezpe-
čen gl'a t'm, že tě Bůh nikdy neopustí /
ale všemi k zachování života přinále-
žegichmi věcmi opatří. Nebo to ne-
ofkamažatelně zaslíbení jeho / kteráž to-
likrát v Slovu svém dětem svým o-
pětuge. A sem k přináleží předtvo-
riti Kristovo kázání / to kterýmž nás hned
naschvál od takové péče / která s nedo-
věrou a netrpělivostí gest spogena, od-
vozuje. Tam zagiště vgiště náb-
že Bůh gehož tak veliká k nám dobroti-
most gest / že věšší věcn / život totiž a tě-
lo dal / mnohem méně nám toho, což ku
pokrmu a oděvu přináleží, odepře. A
poněwadž pry veliký ten čelední Dtec /
tak střede a rozstáhně všlecha hovádek
živí, až v práci: čím více Syny své.
A poněwadž tak všlechně liliim a kř-
stn odívá, čím více nás odjvati bude.
Nadto, k čemu pry a k gatému vřitku gest
starost

Kapitola V.

247

tak starostliwá péče? Ne méně (prn) dare
 mná gest při wěcech/ť zachowánj žiwo-
 ta přináležejících než potřebných/gako
 řadyň třeptajíc vsadě se gak tu postawě
 své lofet přidati má, se sfresowal. Džl rž
 (což třeptá gest) takowá myslí pečlivosť
 gistan gest přetážitau dobrých vmyslů a
 žádostí nassich: a způsobj/ abychom ně-
 řdy třeptých chyb wšsecu nám cestu k
 řem wěcem k nimž směřujeme zafeká-
 wagických/se dopauštěli. Přidává že
 (prn) Nebesť Dtec dobře wj/ že my řech
 y takowých wěch potřebujeme: a wedle
 toho wj, gak a posud gich rdělowati.
 Proč tedy leníme takowě a přewraceně
 strastlivosti/něbrž nedowěrnosti/řteráž
 prawdivým Božího Dpatrowánj zapí-
 ráním gest, Pohanům nežanechawáme?
 řetěž/poněwadž Bcha nežnagi/ř počtu
 Synů geho negsau/a tak nic ani o mi-
 losti ani o moci Nebesťého Dce/slibo-
 wati sobě nemohau. Naro tedy wšsec-
 ku péči swau obrátme/ abychom přede-
 wšim

W

wšim

Wšim Královstvi Božího/a spravedl-
nosti jeho hledali: i toho vůdce, že jiné
všecky měn nám přidány budou.

Dytrpěšší pak den nepečujeme: ne-
bo dytrpěšší den pečovati bude o své
věci: Dostie má den na svém trá-
pení. (Mat 6. 34.) A tot gest sum-
ma Božího toho kázání Páně/tierěš
gestliže sobě často (svláště w tomto n-
nějším losu). Ku paměti přivozovati
budeme/bez velikého to vřítu nebude.

Summa, tak gisté gest Boží
při pobožných i Egypta vycházejících
oparování/že neby ge opuštěni měl, že
grať raději čini: gať toho na onen čas
lid Izraelský hogně křisl.

Wim to, rozvažuj/že Báh well-
tě litostivosti a dobrotivosti k tobě w
tom dokazuje/že chudoban Wry své kř-
sfuge/a život svůj napravuje. Ne-
bo což gini životem platiti museli/ty pe-
něm solito a gmenjui odbýwáš. We-
lky

lky

liš pat gest roždil/ mejn ranau na těle/
a mejn ranau na měšcy.

Pamatuj také na přebohatou
náhradu kterauž Pán těm/ kteříž pro
jméno jeho šatek svůj opouštějí ja-
kubuge; Amen pravím vám/ žádně-
ho není gestobý opustil dům/ bratří/
než sestry/ neb otce/ neb matku/ neb mē-
šecku/ neb Syny/ neb roly/ pro mne
a pro Ewangeliu/ aby newzal sto-
krát tolik nyní w času tomto/ domů/
a bratrů/ a sester/ a Matce/ a synů/ a
rolí s protivenským/ a w budoucím
věku žiwot věčný. Těmi slovy si-
buge/ že w tomto žiwotě nám přítomně
bude milest jeho/ kteráž škotrátce/ to gest
nesličným způsobem wšecť a tohoto svě-
ta zboží přewšši/ a když bychom i tohoto
býd plného vdoli myšli/ věčnou slávu
nám připravenau býti gisti.

A odundi gde se u robožně sedce s ra

W ij.

dostí

doſti ſtrátu ſtarku ſvého ſnáſſi / gaſſi od
 ſidú že ſe ſtalo / giž ſme prvé i S. Pa-
 mla wyrozuméli: wědj žagisté že w
 ſobě má lepſſi žbožſi / Nebeské a trwáno
 liwé. (ſid. 10. 34.) tak že žádný tak bi-
 dným ſtauti nemůže / kdo žbožſi časné pro
 Boha ſtracuge. Aniž žagisté prawé
 žbožſi ſtracuge / Wiru totiž, Pobožnoſt a
 dědicwſi nebeſkého Králowſtwſi: w tie-
 rſkých wěcech prawé Bohatſtwſi záleží.
 Nebo to kdo má, ja neybohatsiſiho držán
 byti má / poněwadž w Bohu bohatsm
 geſt: i nemuž pſtirownáni roſſicni roſſe-
 ho ſwěta wládatſtwſi cytulowé, nic wpra-
 wdě negſau. Ty wěcy pebožný člowěk
 žnaje / kdož gemu ſtráta ſtarku bſwá o-
 žnámena / dauffánliwé s Jobem odpowí-
 dá; Hoſpodin dá / Hoſpodin též od-
 gaſ: buď žméno Hoſpodinowo pože-
 hnáno. (Job 1. 21)

Žná také, gaſ nebezpečná roſſechném,
 ſtoliwá pak mnohým wěc geſt bohat-
 ſtwſi:

stros: odkudj gde je k náměsti Božímu,
henesnadně ge od sebe paussi: rovně ga-
to sflus, neb ginau nēgafau sskotimau
tolhfof, rád, byt mu to gatkoli tēžfo při-
cház: to, wnmjá: aniz ge wice sfacuge,
nežli halit/ kterž rád wndá, aby za nēg
hendražši perky a pokladu dosáhl. Wi-
také, je neywtiši nesmi slnost gest/ bláro
nad Slunce/zemi nad Nebe/ sobě wy-
stawati. Naučil se je to ne slo-
we zachowati zboží / tdyž se strze Od-
padlstwi porracuge Nebeské zboží: a je
sprawedlnost Boží wyhledáwa / aby
hadu podle Božího ortele zemi za po-
frim magicpmu w laupež a za pofrim
byli/ti fterž w zemských wěcech wě-
želi. (Cypr.de Lepf.)

W: ipogim misto zawjrký porěšeni
toto/w kterémž sye je tak mnoho náhy
neni, gako w předcházejících / proto pra-
wim/že přihodn zdenšního žití ora/bud při-
gemné neb odporné neměně se wáží wsn

W iij.

ně

ni Božich/gaťkoli rozumem těla glně
o tom bývá soud. Menj zagistě po-
chybně/ než že řoně Bůh pomstu nad
protivníky vykoná/ a nad svými třeťi.
dnem y nocí k němu volagi, se smílu-
ge (což přegistě gest že se stane) y zase k
svému spravedlivému přigiti. moci bu-
deš/ gestliže tobě Pán do toho času ži-
vota prodliti ráčí. Pastibý se milo-
sti geho Božské libilo/ tebe prvé nežby se
to stalo, k sobě povolati; větší máš žes-
gen na francěh čas pomjegichch těch
věch zbaven/ třetáž stráta tobě hogno-
stí věčného zboží wynahražena bude.

Gíj co se dítě tvých dohře/ vystří-
hen se aby gich více nemiloval než Bo-
ha; cožby bylo, řoně pro ně Boží pra-
vdu opustil. Wiš, že to hrozně mo-
dlářstvi gest/ věc gaťkoli stvekenau
více než Boha, a neb ako Boha, mi-
lovati: žádný pak Modlář dědicoví.
Království Božho nedosáhne. (1
Kor. 6. 2.) A Kristus di/ Kdo

wice

Více Syna neb oceru miluge nežli
 mne/nenij mne hoden (Mat. 10. 37.)
 Mer ochybug aby dítý twé, gen fč nžby
 to bázi Boží žiný byly/neměly w spás
 tu toho shledati/že on činí milosrden
 stwí nad tisíceý těmi kteří ho milují
 (Exod. 20. 6.) Gen. wně časné bá
 ťi Boží vrozug/a w stálosti při Nás
 boženstwí vrozug/a to ne gen včeniš.
 ale také wlastním swým příkladem.
 To zagisté gim bude hogné Patronymy
 um a dědicwí stánné. Medowolug
 aby ofuspti měli z kalicha weliké té ne
 měšty; ale na to se wynasnažug, aby
 gim práwo zachowal Kalicha Páně.
 O to se přičiň, aby raději w domě Bo
 žím nežli w twém, žustáwali. W
 hnt ge; posud na tobě gest, z nebezpeč
 stwí wčnžch bíd a zahynutí. Pama
 ťa, že Pán myhledáwati bude od tebe
 počtu, gals ge mychowáwal. Wčmi
 k životu potřebným/opatř ge tak aak
 W iij. podle

podlé Boha býti muže; nedostávalo-li
by se pak čeho, věděl že to k Božímu opa-
trování přináležel / kterýmž lépe opatří dí-
ky své / než by to mohl. A totž
míněni Apoštolovo na tom místě / kte-
réhož hlauptu přerácenosti Odvadle-
ja zástěru hříchů svého natáhugi; prá-
vě tím právem / kterým by se lo-
a zloděgi na sebe táhnauti a minu-
švau roynlaupati mohli / že o domá-
švě pečovati povinni gsau. A totž gest
medle o díky pečovati; zednau rukau ge-
na Boží misku; nesmírně a howadně
lásky sázeti; druhau pak w laupě křau
c hmu švu, to gest, dáblu dáwan? aa-
těž by vřutnosti ani proti nepřítel-
šim nepřítelům, nercoť proti vlastní
krvi, vříváno býti nemělo.

Naposledy, bylaliby vůle Boží
nemoch nřgakau tělo své w čas potusse-
ni narossiti: odrud sobě přejemu k sta-
losti a ne k odvadlejší bráti máš. Ne-
bo poněwadž nemoc k smrti stupeň gest:
giste

distě žetby wic než bláznová wěc byla.
 od Krysta tehdáž tdyž smrti čekáš, od-
 stápniti. Přihodiloliby se pak žetby
 k zdrowsi nawrácen byl/ nedomníwen se
 aby gináče smrti všel/ než na frančtý to-
 liko čas: a tehdáž welikéby se wprawdě ne-
 wděčnosti dopustil/ tdyby se za dobrodiní
 Bohu lékařů swému, tak hroznau zradau
 odplatiti měl. Gestližebý pak nemoc
 twá prodlaunějši býti/ a iebas y na
 léta se protáhnauti měla/ wyhlédni sobě,
 gatkby a tudý s pomocí přátel swých od-
 tud dostati se mohl: což nemohloliby bý-
 ti/ wěz je to znamení gest wolání tebe
 Bohoho ku podnikání bože. A tu gik
 bedlivě myšli/ nenuli lépe život gednau
 pro Krysta složiti/ kterýž sye bez toho br-
 něho složen býti musý; čili trochu gestě
 frátek toho života vžiti/ a mezním nero-
 liko na těle bídu snášeti/ ale také od swé
 domi těžce trápeni/ a naposledy podle
 Krystowa orče na wěky w pekle muče-
 ni, býti?

Kapt